

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 21Csp/65/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5716210436
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Pagáč
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2018:5716210436.5

Rozhodnutie

Sudca Okresného súdu Martin JUDr. Dušan Pagáč v právnej veci žalobcu: Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s. so sídlom Pri Rajčianke 2927/8, 010 47 Žilina, IČO: 36 442 151 proti žalovanému: F. V. S., J. XX.XX.XXXX, G. P. K. XXXX/XX, XXX XX I., právne zastúpený JUDr. Danielou Harkabusovou, PhD., advokátkou so sídlom Ambra Pietra 10645/17, 036 01 Martin, v konaní o zaplatenie 3 626,72 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania 5,05 % zo sumy 2 116,60 € od 13.06.2015 do 27.08.2018 a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšujúcej časti sa nárok žalobcu na zaplatenie úroku z omeškania zamieťa.

III. Žalovaný má voči žalobcovi právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobou, ktorá bola doručená dňa 09.09.2016, žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovaného, aby mu zaplatil škodu, ktorá mu vznikla v dôsledku neoprávneného odberu elektrickej energie podľa § 46 ods. 2 Zákona č. 251/2012 o energetike a to vo výške 3 626,72€. Žalobca si uplatnil aj právo na zaplatenie úroku z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 3 626,72 € od 13.06.2015 až do zaplatenia. Nárok preukazoval protokolom o zistení neoprávneného odberu elektriny a faktúrou zo dňa 27.05.2015, ktorá bola splatná dňa 12.06.2015. Cenu za neoprávnený odber elektrickej energie žalobca žalovanému vyúčtoval a to vo výške 3 636,72 €. Svoj nárok žalobca preukázal aj fotodokumentáciou a pokusom o zmier.

2. Uznesením č.k. 21Csp/65/2016 - 113 zo dňa 26.04.2017 súd konanie podľa § 159 Civilného sporového poriadku zastavil, pretože v tej istej veci prebiehalo na súde iné konanie. Bolo preukázané, že na Okresnom súde v Žiline pod sp. zn. 1T/17/2017 sa vedie trestné konanie vo veci obvineného Ing. Rastislava Mikulu (žalovaného) a v tomto trestnom konaní bol dňa 28.02.2017 vydaný trestný rozkaz, ktorým bol žalovaný uznávaný za vinného zo spáchania prečinu krádeže, za čo ho súd odsúdil na peňažný trest vo výmere 600 € a uložil mu povinnosť nahradiť poškodenému (žalobcovi) škodu vo výške 3 626,72 €. Proti trestnému rozkazu žalovaný podal odpor.

Právo na náhradu škody vo výške 3 626,72 € si žalobca uplatnil v trestnom konaní priamo do zápisnice o výsluchu poškodeného a to dňa 17.06.2016 a až následne dňa 09.09.2016 podal návrh na civilný súd v tej istej veci. Pretože v tom istom spore prebiehalo na súde iné konanie, súd konanie v tejto veci zastavil.

Uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 11Co/231/2017 - 140 zo dňa 23.10.2017 bolo uznesenie prvoinštančného súdu o zastavení konania v časti o zaplatenie istiny 3 626,72 € potvrdené. Následne súd vo veci konal len o nároku žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania.

3. Rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 1T/17/2017 zo dňa 15.03.2018 súd v trestnom konaní priznal žalobcovi právo na náhradu škody vo výške 2 116,60 € a so zvyškom nároku na náhradu škody ho odkázal na civilný proces. Toto rozhodnutie bolo potvrdené aj rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 1To/45/2018 - 371 zo dňa 10.07.2018.

4. Podaním zo dňa 27.09.2018 žalobca trval na tom, aby mu súd priznal úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 2 116,60 €, ktorá bola priznaná v trestnom konaní a to od 13.06.2015 až do 27.08.2018. Žalovaný F. V. S. prisúdenú pohľadávku 2 116,60 € dňa 26.08.2018 žalobcovi zaplatil.

5. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 563 Občianskeho zákonníka ak je čas plnenia nie je dohodnutý ustanoveným právnym predpisom, alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Žalobca ako veriteľ požiadal žalovaného ako dlžníka o zaplatenie uplatnenej pohľadávky formou faktúry zo dňa 27.05.2015 a žalovaného požiadal, aby dlh vo výške 3 626,72 € zaplatil do 12.06.2015. Nasledujúceho dňa, teda 13.06.2015 sa žalovaný dostal do omeškania a preto súd žalobcovi priznal nárok na zaplatenie zákonného úroku z omeškania zo sumy priznanej v trestnom konaní 2 116,60 € a to od 13.06.2015 do 27.08.2018. Dlžnú sumu žalovaný dňa 26.08.2018 zaplatil.

Vo zvyšujúcej časti súd nárok žalobcu na zaplatenie úroku z omeškania zamietol (3 626,72 € - 2 116,60 €). Konanie o zaplatenie pôvodne uplatnenej sumy 3 626,72 € bolo právoplatne zastavené a podaním zo dňa 27.09.2018 si žalobca uplatnil zákonný úrok z omeškania len zo sumy 2 116,60 € a to za obdobie od 13.06.2015 do 27.08.2018. Žalovaný navrhoval, aby súd priznal žalobcovi úrok z omeškania nie od splatnosti faktúry, ktorou mu škodu vyúčtoval, ale od právoplatnosti rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 1To/45/2018 - 371 zo dňa 10.07.2018, ktorým potvrdil rozhodnutie prvoinštančného súdu o povinnosti žalovaného nahradiť žalobcovi škodu vo výške 2 116,60 €. Tento argument súd akceptovať nemohol, pretože žalovaný spôsobil žalobcovi škodu neoprávneným odberom elektrickej energie, za čo bol aj právoplatne odsúdený a to v roku 2015. O náhradu škody žalobca žalovaného požiadal v súlade s ustanovením § 563 formou faktúry zo dňa 27.05.2015 a žiadal ho, aby dlh zaplatil do 12.06.2015. Takto určený čas splnenia nemôže zmeniť skutočnosť, že žalobca so zaplatením uplatnenej pohľadávky vyčkával až do právoplatnosti rozhodnutia súdu v trestnom konaní.

6. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 256 ods. 2 Civilného sporového poriadku tak, že žalovaný má voči žalobcovi právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Podľa § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Bolo preukázané, že k zastaveniu konania o zaplatenie istiny došlo zavinením žalobcu, ktorý ešte predtým, ako dňa 09.09.2016 podal žalobu, podaním zo dňa 17.06.2016 ten istý nárok si uplatnil v trestnom konaní. Z tohto dôvodu súd musel konanie v časti o zaplatenie uplatnenej istiny podľa § 159 Civilného sporového poriadku zastaviť.

Aj v konaní o zaplatenie úroku z omeškania bol žalobca úspešný len čiastočne a preto súd žalovanému priznal voči žalobcovi právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Neúspech žalovaného bol v porovnaní s celkovo uplatnenou sumou len nepatrný.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C.s.p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.